

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci žalobce: **L. B.**, trvalý pobyt x, proti žalovanému: **Městský úřad Vlašim, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Jana Masaryka 302, 258 14 Vlašim, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 15. 4. 2015, č. j. ODSH-8387/15-HLZ, sp. zn. 2865/2014,

t a k t o :

I. Žaloba se **o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 7. 4. 2016 domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení žalovaného, kterým bylo dle § 24odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodnuto, že písemnost ze dne 30. 9. 2014, č. j. ODSH 20360/14-HIZ (dále jen „písemnost“), jejímž obsahem je oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání k ústnímu jednání, zasílaná doporučeně do vlastních rukou žalobce na jeho adresu trvalého pobytu x, se v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu považuje za doručenou dnem 13. 10. 2014, čímž se nevyhovuje žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení uvedené písemnosti nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena, prominutí zmeškání úkonu a navrácení v předešlý stav. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 21. 4. 2015.

Žalobce považoval napadené usnesení žalovaného za nezákonné. Písemnost mu nebyla doručena, neboť nebyla ani „řádně“ uložena. Pro „řádně“ uložení musí nastat (s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, č. j. 7 As 53/2011-77, ze dne 31. 5. 2011, č. j. 2 As 28/2011-131 a na závěr č. 123 Poradního sboru ministra vnitra „Doručování fyzickým osobám na adresu ohlašovny“) všechny skutečnosti stanovené v § 23 odst. 1, 4 a 5 správního řádu. Žalobci nebylo zanecháno „oznámení o uložení zásilky“ a „poučení o právních následcích nevyzvednutí zásilky“. Zásilka ani nebyla po marném

uplynutí 10denní úložní doby vhozena do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo. Možnost doručení není ovlivněna ani tím, že žalobce má trvalý pobyt na adrese ohlašovny. Právě tam mu lze zanechat oznámení o uložení zásilky, poučení o právních následcích a po uplynutí úložní doby rovněž samotnou zásilku.

Předně soud uvádí, že pro správní soudnictví a v něm uskutečňovaný soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu je uplatňován požadavek (zásada) subsidiarity a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Jak již obecně stanoví § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhat soudní ochrany se lze ve správním soudnictví jen v těch případech, kdy před tím navrhovatel (žalobce) využil (vyčerpal) řádné opravné prostředky ve sféře veřejné správy. Tyto opravné prostředky musí být uplatněny a musí o nich být rozhodnuto dříve, než se účastník obrátí na soud. Stanovení této podmínky bezpochyby do jisté míry omezuje přístup k soudu, s ohledem na zásadu subsidiarity však nikoli svévolně a bezdůvodně. V jejích intencích jde o následnou soudní kontrolu rozhodnutí veřejné správy a o následné poskytnutí soudní ochrany dotčeným veřejným subjektivním právům žalobce. Obecně řečeno, systém opravných prostředků na úrovni veřejné správy, včetně požadavku na jejich předchozí uplatnění, má sloužit k tomu, aby veřejná správa sama mohla napravit svá případná pochybení, a aby se k soudu dostaly jen ty případy, které veřejná správa sama řešit již nemůže. Zakládá se tím podmíněnost soudního přezkumu přezkumem správním.

Soud je nucen konstatovat, že z žaloby nevyplývá, zda žalobce podal proti napadenému usnesení odvolání. Přitom proti napadenému usnesení je opravný prostředek přípustný. O tom byl ostatně žalobce řádně v usnesení poučen.

Dále soud konstatuje, že určité akty veřejné správy jsou z přezkumu v rámci správního soudnictví vyloučeny. Tato kompetenční výlučka se vztahuje dle § 70 písm. c) s. ř. s. na rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Na základě tohoto ustanovení je ze soudního přezkoumání vyloučen úkon správního orgánu, který může být rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., nicméně se jím pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Jde proto o tzv. procesní rozhodnutí a jeho dopad se týká procesní právní sféry. Protože je vydáváno v řízení, které bude ukončeno vydáním finálního rozhodnutí ve věci samé, vůči němuž je zásadně přípustný soudní přezkum, je soudní přezkoumání tohoto „podpůrného“ rozhodnutí, ponecháno na řízení o přezkoumání konečného rozhodnutí ve věci samé. V jeho rámci soud přezkoumá jak rozhodnutí správního orgánu, tak i jemu předcházející procesní postup, včetně rozhodnutí upravujících vedení řízení.

Soud je toho názoru, že usnesení o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy písemnost byla doručena, vydané dle § 24 odst. 2 správního řádu má právě povahu rozhodnutí procesního, tj. „podpůrného“. Tímto usnesením byl pouze určen okamžik, kdy byla písemnost doručena. Jde o úkon správního orgánu, který svými účinky nepřesahuje rámec řízení vedeného před správním orgánem, tj. úkon, jímž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, které zakládá hmotné právo, ale zasáhl jen do práv daných pro vlastní vedení řízení. Nejde ani o úkon způsobilý zasáhnout do ústavně chráněných práv a svobod (vyjma práva na spravedlivý proces v daném konkrétním řízení). Jde tedy o úkon, na který se vztahuje kompetenční výlučka dle § 70 písm. c) s. ř. s. Žalobcem napadené usnesení může

soud přezkoumat až v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (tj. Krajského úřadu Středočeského kraje) o odvolání proti rozhodnutí meritornímu, tj. konečnému – finálnímu, tedy rozhodnutí o přestupku. Srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007 – 49, dle kterého „rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vydané dle § 41 správního řádu je samostatně vyloučeno ze soudního přezkumu a může být správním soudem přezkoumáno v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání.“

Lze tak shrnout, že žalobce ani netvrdí, že by vyčerpal proti napadenému usnesení řádné opravné prostředky. Zásadní pro posouzení přípustnosti žaloby ovšem je skutečnost, že žaloba směřuje proti rozhodnutí procesní povahy, které je ze soudního přezkumu dle § 70 písm. c) s. ř. s. vyloučeno. Žaloba je tak dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná, proto byla soudem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnuta.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Vzhledem k tomu, že návrh byl před zahájením prvního jednání odmítnut, postupoval soud současně podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud za těchto okolností vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Žalobci se tedy vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 28. července 2016

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová